

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 3. An obligatio restituendi pro fama læsa transeat ad hæredes detractoris, quando ipse ante mortemnon restituit? Et an, quando dtractor famamalteri ablatamnon restituit eidem dum viveret, teneatur ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

gant, ut apud eos retractent, coram quibus alterius fama injustè læsa est. Pœnitentium verò, qui sive ante Confessionem, sive post, sufficienter videntur sibi satisfacere, si apud eosdem satisfaciant;

Qua proin communi praxi supposita concludit citt. Lugo, licèt spectata prædicta obligatione contracta ex injuria præterita detractor per se teneatur refarcire famam apud auditores mediatos, & immediatos, eum tamen defacto ab hac obligatione communiter liberari, tum ob moralem impotentiam, quæ ut plurimum datur; tum quia hoc ipso, quòd detractor apud immediatos auditores sua dicta retractet, & famam restituat, videtur illis implicitè committere, & relinquere, ut ipsi hanc suam retractionem aliis, si quibus dixerunt; divulgent, qui cùm id munus expresse non reluciant, tacitè acceptare videntur, cùmque detractor nesciat, quænam sint illæ aliæ personæ mediata, quibus id relatum est, nec scire possit, nisi ab ipsis auditoribus immediatis, eo ipso, quòd hi de infamia ulterius propagata detractorem non moneant, censentur eam curam in se suscipere, & detractorem ab eo onere liberare. Et hæ rationes satis probabiles sunt, & communem Confessariorum, ac pœnitentium praxim confirmant, ac suffultiunt.

92 Ad 3. Q. obligationem restitu-

di pro fama læsa transire ad hæredem detractoris, quando ipse ante mortem non restituit, censent ADR. quod lib. 11. q. 1. Navarr. in man. c. 18. n. 46. Molina D. 45. & alii ex eo fundamento, quòd cùm fama injustè ablata aliter restitui nequit, debeat pecuniâ compensari: unde cùm fama non fuerit prius restituta à defuncto, hoc debitum, aliàs pecuniâ compensandum, transeat ad hæredem, sicut transeunt reliqua debita pecuniaria.

Verùm negativam sententiam tumentur Lugo D. 15. sect. 1. Less. dubit. 21. Dicastill. de rest. d. 12. n. 280. la Croix l. 3. p. 2. n. 1256. alii que communiter, idque meliùs, ac probabiliùs.

Ratio est, quia hæc obligatio est personalis, & hæres solùm succedit defuncto in ordine ad jura, & debita fortunarum, non verò in fama neque in debitis famæ, quæ solam personam intamantis respiciunt. Neque ipse defunctus ante mortem ea de causa contraxerat aliquod debitum pecuniarium; nam quòd fama, quando aliter restitui nequit, non debeat compensari pecuniâ, tenet communior, & probabilior sententia contra citt. DD. & alios, eò quòd bona, & debita ordinis superioris non possint compensari in bonis ordinis inferioris ob impossibilitatem æqualitatis, & inæstimabilitatem, cùm sit impossibile, ut

ut

Iæsus v. g. in fama, vita amissa &c. habeat ullo modo id, quod amisit injustè, quam tamen æqualitatem intendit formaliter iustitia commutativa.

Unde in foro conscientie restitutiono pro fama ablata, quatenus præcisè damnum defuncti respicit, non est ipsius hæredibus facienda, sed ipsi defuncto, ejus famam redintegrando, utpote qui non condonavit jus, quod habet ad suam famam, quod jus non transtulit in hæredem, sed semper remanet, donec fama restituatur, si fieri possit. Si tamen ipse hæres damnum propterea passus esset in

bonis fortunæ, vel in propria fama, ipsi hoc damnum resarciendum esset. In foro tamen externo cum hæres non solum possit prolequi actionem defuncti intentatam ob injuriam acceptam, sed etiam de novo illam intentare, poterit ex hoc capite transactionem facere cum debitore & pretium accipere, ut desistat ab actione, quam prolequi, vel intentare poterat in foro externo, quod pretium, seu pecunia non est pretium famæ ablatæ, sed juris, quod habet ad intentandam litem, quod jus ille vendit pro eo pretio. Unde patet
responsio ad secundum membrum Q. 3.

C A S U S X V.

De restitutione præstanda ab eo, qui alterum impedit à consecutione legati, beneficii, alteriusve boni.

PONTIANUS ob inimicitias cum Cajo habitas non quidem vi, aut fraude, sed tamen ex odio, & animo nocendi suadet Pontio testatori, ne legatum mille fl. relinquat Cajo, sed illud Patronillæ consanguineæ suæ viduæ leget. Præterea, cum Nunnus frater Cajî aspiraret ad Beneficium Ecclesiasticum, suasionem, & precibus Collatorem jam determinatum ad conferendum Beneficium Nunno Sacerdoti permoveret, ut illud conferat filio suo, licet minus digno.

QUÆR. I. *An, & quando ad restitutionem teneatur, qui precibus aut consilio absque*